

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо запровадження податку на виведений капітал на заміну податку на прибуток підприємств

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

I. Внести до Податкового кодексу України (*Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112*) такі зміни:

1. Підпункт 9.1.1 пункту 9.1 статті 9 викласти в такій редакції:

«9.1.1. податок на виведений капітал».

2. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.13 викласти в такій редакції:

«14.1.13. безоплатно надане майно, роботи, послуги:

а) майно, що надається згідно з договорами дарування, іншими договорами, за якими не передбачається грошова або інша компенсація вартості такого майна чи їх повернення, або без укладення таких договорів;

б) роботи (послуги), що виконуються (надаються) без висування вимоги щодо компенсації їх вартості;

в) майно, передане юридичній чи фізичній особі на відповідальне зберігання і використане нею за договором, який передбачає виконання такою особою своїх зобов'язань щодо оплати в строки, що перевищують 24 місяці з моменту його (їх) отримання;

2) підпункт 14.1.71 викласти в такій редакції:

«14.1.71. звичайна ціна – грошовий вираз вартості майна (в тому числі товарів, необоротних активів), робіт (послуг), що визначається для:

а) робіт (послуг) – на рівні ціни, визначеної в договорі;

б) майна – за методами, визначеними статтею 39³ цього Кодексу»;

3) у підпункті 14.1.84 слово і цифру «розділу III» замінити словами і цифрами «статей 39, 39², 39³ цього Кодексу»;

4) підпункт 14.1.121 викласти в такій редакції:

«14.1.121. неприбуткові підприємства, установи та організації – неприбуткові підприємства, установи та організації, які не є платниками податку на виведений капітал та відповідають вимогам, встановленим пунктом 64.9 статті 64 цього Кодексу»;

5) включити підпункт 14.1.132 такого змісту:

«14.1.132. однорідна група майна для цілей розділу III цього Кодексу – сукупність майна, що об'єднується за ознакою однорідності сировини і матеріалу, призначення, способу виробництва тощо. Якщо платником податку визначено однорідну групу майна відповідно до облікової політики підприємства, то використовуються відповідні положення облікової політики підприємства»;

6) підпункт 14.1.165 викласти в такій редакції:

«14.1.165. податок, платник податку, оподаткування, операція для цілей розділу III цього Кодексу – податок на виведений капітал, платник податку на виведений капітал, оподаткування податком на виведений капітал, операція, яка підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал»;

7) підпункт 14.1.257 викласти в такій редакції:

«14.1.257. фінансова допомога – це:

а) безповоротна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) згідно з договорами дарування, іншими подібними договорами або без укладення таких договорів, у тому числі у вигляді благодійних внесків та пожертвувань;

б) поворотна фінансова допомога – сума коштів, передана (отримана) у користування за договором, який не передбачає нарахування процентів або надання інших видів компенсацій у вигляді плати за користування такими коштами, та є обов'язковою до повернення;

в) позитивне значення різниці між звичайною ціною майна, відчуженого платником податку на виведений капітал пов'язаній з ним фізичній особі або пов'язаній з ним юридичній особі – неплатнику податку на виведений капітал, та ціною майна, визначеною сторонами угоди, за якою здійснюється відчуження майна».

3. Підпункт 16.1.5 пункту 16.1 статті 16 викласти в такій редакції:

«16.1.5. подавати на належним чином оформлену письмову вимогу контролюючих органів (у випадках, визначених законодавством) документи, пов'язані з визначенням об'єктів оподаткування (податкових зобов'язань), первинні документи, інші документи, пов'язані з обчисленням та сплатою податків та зборів, письмове пояснення щодо застосованого методу визначення звичайної ціни та інформацію про показники, які були використані для цього. У письмовій вимозі обов'язково зазначаються конкретний перелік документів,

які повинен надати платник податків, та підстави для їх надання».

4. У статті 20:

1) підпункт 20.1.6 викласти в такій редакції:

«20.1.6. запитувати та вивчати під час проведення перевірок первинні документи, що використовуються в бухгалтерському обліку, пов'язані з обчисленням і сплатою податків, зборів, платежів, виконанням вимог законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, інформацію щодо відповідності ціни майна (робіт, послуг) рівню звичайної ціни»;

2) підпункт 20.1.44 викласти в такій редакції:

«20.1.44. проводити перевірку впливу контрольованих операцій, передбачених статтею 39 цього Кодексу, на показники фінансового результату, в тому числі фінансового результату, визначеного для цілей оподаткування податком на виведений капітал».

5. У статті 39:

1) пункт 39.1 викласти в такій редакції:

«39.1. Принцип «вितягнутої руки»

39.1.1. Платник податку, який бере участь у контрольованій операції, повинен визначати фінансовий результат відповідно до принципу «вितягнутої руки».

39.1.2. Фінансовий результат платника податку, який бере участь в одній чи кількох контрольованих операціях, вважається таким, що відповідає принципу «вितягнутої руки», якщо умови зазначених операцій не відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях.

39.1.3. Якщо умови в одній чи кількох контрольованих операціях відрізняються від умов, що застосовуються між непов'язаними особами у співставних неконтрольованих операціях, розмір перевищення фінансового результату, визначеного відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу «витягнутої руки», над фінансовим результатом, визначеним платником податку у такій контрольованій операції (контрольованих операціях), підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал.

39.1.4. Встановлення відповідності умов контрольованої операції принципу «витягнутої руки» проводиться за методами, визначеними пунктом 39.3 цієї статті, з метою перевірки правильності, повноти нарахування та сплати податку на виведений капітал»;

2) у пункті 39.2:

у підпункті 39.2.1:

підпункт 39.2.1.1 викласти в наступній редакції:

Контрольованими операціями є господарські операції платника податків,

що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на виведений капітал платника податків, а саме:

абзац другий підпункту 39.2.1.2 викласти в такій редакції:

«держави (території), у яких ставка податку на прибуток підприємств (корпоративний податок) або його аналог становить 15 відсотків або нижче, або які надають суб'єктам господарювання пільгові режими оподаткування, або в яких особливості розрахунку бази оподаткування фактично дозволяють суб'єктам господарювання не сплачувати податок на прибуток підприємств (корпоративний податок) або його аналог або сплачувати його за ставкою 15 відсотків або нижче»;

в абзаці першому підпункту 39.2.1.4 слова «об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств» замінити словами «фінансовий результат»;

3) у підпункті 39.4.13 пункту 39.4 слова «проведення коригування обсягу оподатковуваного прибутку платника податків» замінити словами «визначення об'єкта оподаткування податком на виведений капітал»;

4) у пункті 39.5:

у підпункті 39.5.2:

підпункти 39.5.2.15 та 39.5.2.16 викласти в такій редакції:

«39.5.2.15. Якщо за результатами перевірки виявлено, що умови контрольованої операції відрізняються від умов, що відповідають принципу «витагнутої руки», що призвело до заниження суми податку на виведений капітал внаслідок перевищення фінансового результату, визначеного відповідно до умов контрольованої операції, що відповідають принципу «витагнутої руки», над фінансовим результатом, визначеним платником податку у такій контрольованій операції, складається акт перевірки. Якщо такі порушення відсутні, складається довідка.

39.5.2.16. У разі якщо за результатами перевірок, що не стосуються трансфертного ціноутворення, або платником податків самостійно вже були донараховані податкові зобов'язання на підставі коригування цін (визначення фінансового результату для цілей оподаткування) за такими операціями, або сплати податку у зв'язку із здійсненням оподаткованих операцій відповідно до розділу III цього Кодексу, суми донарахованих податкових зобов'язань за результатами такої перевірки та/або самостійного донарахування, або сплаченого податку у зв'язку із здійсненням оподаткованих операцій відповідно до розділу III цього Кодексу, зараховуються в погашення нарахованих податків за результатами перевірки з питань дотримання платником податків принципу «витагнутої руки»;

підпункт 39.5.4.2 пункту 39.5.4 викласти в такій редакції:

«39.5.4.2. Самостійне коригування є коригуванням платником податків ціни контрольованої операції шляхом розрахунку фінансового результату для цілей

оподаткування відповідно до умов, за яких контрольована операція відповідала принципу «вितягнутої руки».

Платник податку здійснює розрахунок суми податкових зобов'язань з суми перевищення фінансового результату, визначеного внаслідок самостійного коригування, над сумою фінансового результату, визначеного платником податку у фінансовій звітності. Якщо фінансова звітність платником не подавалася, то вважається, що фінансовий результат, визначений платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях), дорівнює нулю.

Визначена сума податкових зобов'язань підлягає зменшенню на суму сплачених податкових зобов'язань під час здійснення оподатковуваних операцій відповідно до розділу III цього Кодексу, щодо яких було здійснено коригування ціни.

Сума податкового зобов'язання, розрахованого за результатами самостійного коригування, підлягає сплаті у строки, визначені статтею 57 цього Кодексу».

6. Доповнити Кодекс статтею 39³ такого змісту:

«Стаття 39³. Звичайна ціна майна

39³.1. Визначення звичайної ціни майна здійснюється за такими методами:

1) за ціною придбання майна (товарів), а для необоротних активів – за балансовою (залишковою) вартістю за даними бухгалтерського обліку, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються операції продажу (відчуження), ліквідації таких необоротних активів;

2) за середньозваженою ціною продажу (відчуження) майна, яка визначається шляхом ділення загальної суми доходу від продажу (відчуження) відповідного майна непов'язаним особам протягом останніх трьох календарних місяців (включаючи місяць, в якому здійснений такий продаж (відчуження)) на кількість такого проданого (відчуженого) майна. Середньозважена ціна продажу (відчуження) сезонного товару або товару, ціна на який залежить від сезонного коливання споживчого попиту, за вибором платника податку визначається шляхом ділення загальної суми доходу від продажу (відчуження) відповідного товару непов'язаним особам протягом відповідного місяця попереднього року на кількість такого проданого (відчуженого) товару та коригується на індекс зміни споживчих цін за попередні 12 календарні місяці;

3) за ціною на рівні виробничої собівартості майна, що визначається за правилами бухгалтерського обліку в порядку, визначеному в обліковій політиці платника податку, або із використанням принципу «вितягнутої руки», відповідно до статті 39 цього Кодексу (без складання та подання звітності та документації з трансфертного ціноутворення).

39³.2. Основним методом визначення звичайної ціни майна є метод, встановлений підпунктом 1 пункту 39³.1 цієї статті.

Кожний наступний метод застосовується лише у разі, якщо звичайна ціна майна не може бути визначена шляхом застосування попереднього методу. При цьому платником податків формується відповідне обґрунтування яке є невід'ємним додатком його звітності.

У разі придбання майна (товарів) у пов'язаної особи – резидента або якщо обсяг продажу майна (товарів) непов'язаним особам перевищує обсяг продажу майна пов'язаним особам застосовується метод, встановлений підпунктом 2 пункту 39³.1 цієї статті.

Застосування методу, встановленого підпунктом 3 пункту 39³.1 цієї статті із використанням принципу «втягнутої руки», здійснюється без послідовного застосування попередніх методів.

39³.3. Особливості визначення звичайної ціни майна

39³.3.1. У разі якщо ціна (націнка) на майно (товари) підлягає державному регулюванню згідно із законодавством, у тому числі шляхом встановлення (погодження) тарифів регулятором, звичайною ціною майна вважається ціна, встановлена відповідно до правил такого регулювання. Це положення не поширюється на випадки, коли встановлюється мінімальна ціна продажу або індикативна ціна. У такому разі звичайною ціною майна вважається ціна, визначена сторонами договору, але не нижче за таку мінімальну або індикативну ціну.

39³.3.2. Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки майна, вартість майна за такою оцінкою є підставою для визначення звичайної ціни майна.

39³.3.3. Звичайною ціною майна, що продається на аукціонах (публічних торгах), обов'язковість проведення яких передбачено законом, вважається ціна, яка склалася за результатами такого аукціону (публічних торгів).

39³.3.4. Якщо постачання майна (товарів) здійснюється на підставі форвардного або ф'ючерсного контракту, звичайна ціна майна визначається на дату визначення ціни відповідно до такого контракту.

39³.3.5. Якщо продаж (відчуження) майна, переданого у заставу позичальником з метою забезпечення вимог кредитора, здійснюється у примусовому порядку згідно із законодавством, звичайною ціною майна є ціна, сформована під час такого продажу (відчуження).

39³.4. Обов'язок доведення того, що договірна ціна майна відповідає рівню звичайної ціни майна, покладається на платника податків, який зобов'язаний доводити таку відповідність виключно із застосуванням методів визначення звичайної ціни майна, встановлених цією статтею.

39³.5. У разі відхилення договірної ціни майна у бік збільшення або зменшення від звичайної ціни майна у межах 10 відсотків таке відхилення не є підставою для визначення (нарахування) податкових зобов'язань, коригування показників податкової звітності.

39³.6. Методи визначення звичайної ціни майна, визначені цією статтею, не застосовуються для цілей статті 39 цього Кодексу».

7. Пункт 42¹.5 статті 42¹ доповнити новим абзацом такого змісту:

«Платник податку на виведений капітал здійснює взаємодію з контролюючим органом виключно в електронній формі через електронний кабінет».

8. Пункт 46.2 статті 46 викласти в такій редакції:

«46.2. Для частини чистого прибутку (доходу) податковими (звітними) періодами є календарні: квартал, півріччя, три квартали, рік. Для господарських товариств, корпоративні права яких частково належать державі, та господарських товариств, 50 і більше відсотків акцій (часток, паїв) яких належать господарським товариствам, частка держави в яких становить 100 відсотків, що не прийняли рішення про нарахування дивідендів до 1 травня року, який настає за звітним, податковим (звітним) періодом є календарний рік.

При цьому розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку складається наростаючим підсумком та подається до контролюючих органів разом з фінансовою звітністю у строки, передбачені статтею 49 цього Кодексу.

Платники частини чистого прибутку (доходу) та/або дивідендів на державну частку, визначені Законом України «Про управління об'єктами державної власності», подають розрахунок частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та фінансову звітність.

Неприбуткові підприємства, установи та організації, визначені пунктом 64.8 статті 64 цього Кодексу, подають звіт про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, утворені в порядку, визначеному законом, звітують у разі порушень вимог пункту 64.9 статті 64 цього Кодексу), та річну фінансову звітність».

9. У статті 49:

1) абзац другий пункту 49.2 виключити;

2) абзаци другий та третій пункту 49.4 викласти в такій редакції:

«Податкова звітність з податку на додану вартість та податку на виведений капітал подається в електронній формі контролюючому органу всіма платниками цих податків з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

Фінансова звітність, звіт про фінансовий стан (баланс) та звіт про прибутки та збитки та інший сукупний дохід (звіт про фінансові результати), що подаються

згідно з вимогами пункту 46.2 статті 46 цього Кодексу, подаються в електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги» до контролюючих органів платниками податків, які подають податкову звітність в електронній формі»;

3) у пункті 49.18:

підпункт 49.18.2 викласти в такій редакції:

«49.18.2. календарному кварталу або календарному півріччю - протягом 40 календарних днів (для податку на виведений капітал – протягом 60 календарних днів), що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу (півріччя)»;

підпункт 49.18.6 викласти в такій редакції:

«49.18.6. календарному року для платників частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку, для розрахунку частини чистого прибутку (доходу), дивідендів на державну частку, яка розраховується наростаючим підсумком за рік, – протягом 60 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) року»;

10. Абзац третій пункту 50.1 статті 50 викласти в такій редакції:

«У разі якщо показники оприлюдненої разом з аудиторським звітом річної фінансової звітності зазнали змін порівняно з показниками звіту про фінансовий стан (баланс) та звіту про прибути та збитки та інший сукупний дохід (звіту про фінансові результати), що подаються згідно з пунктом 46.2 статті 46 цього Кодексу, та такі зміни вплинули на показники раніше поданої річної податкової звітності за відповідний податковий (звітний) період, платники податків, які відповідно до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» зобов'язані оприлюднювати річну фінансову звітність та річну консолідовану фінансову звітність разом з аудиторським звітом, подають уточнюючий розрахунок до річної податкової звітності у строк не пізніше 10 червня року наступного за звітним».

11. Пункт 57.1¹ статті 57 виключити.

12. Статтю 64 доповнити пунктами 64.8 – 64.11 такого змісту:

«64.8. Контролюючий орган веде Реєстр неприбуткових установ та організацій, здійснює включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з Реєстру в порядку, встановленому Кабінет Міністрів України.

Зареєстровані установи та організації (новостворені), які подали в установленому порядку документи для внесення до Реєстру неприбуткових установ та організацій під час або протягом 10 днів з дня державної реєстрації та які за результатами розгляду таких документів внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, для цілей оподаткування вважаються неприбутковими організаціями з дня їх державної реєстрації.

Для неприбуткових організацій, які внесені до Реєстру неприбуткових установ та організацій, встановлюється річний податковий (звітний) період, крім випадків, передбачених пунктом 64.10 цієї статті.

До неприбуткових організацій, що відповідають вимогам пункту 64.9 цієї статті і не є платниками податку на виведений капітал, зокрема, можуть бути віднесені:

- а) бюджетні установи;
- б) громадські об'єднання, політичні партії, творчі спілки, релігійні організації, благодійні організації, пенсійні фонди;
- в) спілки, асоціації та інші об'єднання юридичних осіб;
- г) житлово-будівельні кооперативи (з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому відповідно до закону здійснено прийняття в експлуатацію закінченого будівництвом житлового будинку і такий житловий будинок споруджувався або придбався житлово-будівельним (житловим) кооперативом), дачні (дачно-будівельні), садівничі та гаражні (гаражно-будівельні) кооперативи (товариства);
- г) об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, асоціації об'єднань власників жилих будинків;
- д) професійні спілки, їх об'єднання та організації профспілок, а також організації роботодавців та їх об'єднання;
- е) сільськогосподарські обслуговуючі кооперативи, кооперативні об'єднання сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;
- є) інші юридичні особи, діяльність яких відповідає вимогам пункту 69.4 цієї статті.

64.9. Неприбутковим підприємством, установою та організацією є підприємство, установа та організація (далі – неприбуткова організація), що одночасно відповідає таким вимогам:

- а) утворена та зареєстрована в порядку, визначеному законом, що регулює діяльність відповідної неприбуткової організації;
- б) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) містять заборону розподілу отриманих доходів, майна або їх частини серед засновників (учасників), членів такої організації, працівників (крім оплати праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб. Для цілей цього абзацу не вважається розподілом отриманих доходів, майна фінансування видатків, визначених цим пунктом;
- в) установчі документи якої (або установчі документи організації вищого рівня, на підставі яких діє неприбуткова організація відповідно до закону) передбачають передачу майна одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зарахування до доходу бюджету у разі припинення

юридичної особи (у результаті її ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення). Положення цього абзацу не поширюється на об'єднання та асоціації об'єднань співвласників багатоквартирних будинків та житлово-будівельні кооперативи;

г) внесена контролюючим органом до Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Положення підпунктів «б» і «в» цього пункту щодо вимог наявності установчих документів не поширюються на бюджетні установи.

Майно неприбуткової організації використовуються виключно для фінансування видатків на утримання такої неприбуткової організації, реалізації мети (цілей, завдань) та напрямів діяльності, визначених її установчими документами.

Майно неприбуткових релігійних організацій використовуються також для провадження неприбуткової (добродійної) діяльності, передбаченої законом для релігійних організацій, у тому числі надання гуманітарної допомоги, провадження благодійної діяльності, милосердя.

64.10. У разі недотримання неприбутковою організацією вимог, визначених пунктом 64.9 цієї статті, така неприбуткова організація зобов'язана подати у строк, визначений для місячного податкового (звітного) періоду, звіт про використання доходів (коштів та/або майна) неприбуткової організації за період з початку року (або з початку визнання організації неприбутковою в установленому порядку, якщо таке визнання відбулося пізніше) по останній день місяця, в якому вчинено таке порушення, та зазначити і сплатити суму самостійно нарахованого податкового зобов'язання з податку на виведений капітал. Податкове зобов'язання розраховується виходячи із суми операцій (операцій) нецільового використання коштів та/або майна. Така неприбуткова організація виключається контролюючим органом з Реєстру неприбуткових установ та організацій та вважається платником податку на виведений капітал для цілей оподаткування з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до Реєстру платників податку на виведений капітал.

За період з першого дня місяця, що настає за місяцем, у якому вчинено таке порушення, така неприбуткова організація зобов'язана подавати щокварталу контролюючому органу податкову декларацію з податку на виведений капітал, сплачувати податок у строк, визначений для квартального податкового (звітного) періоду.

64.11. Встановлення контролюючим органом відповідно до норм цього Кодексу факту використання неприбутковою організацією коштів та/або майна для цілей інших, ніж передбачені підпунктом 64.9 цієї статті, є підставою для виключення такої організації з Реєстру неприбуткових установ та організацій і нарахування податкового зобов'язання з податку на виведений капітал, штрафних санкцій і пені відповідно до норм цього Кодексу. Податкові

зобов'язання, штрафні санкції і пеня нараховуються, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено таке порушення, з одночасним автоматичним включенням такої організації до Реєстру платників податку на виведений капітал».

13. У пункті 73.3 статті 73:

після абзацу п'ятнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«5³) за результатами автоматизованого аналізу податкової інформації виявлено розбіжності між сумами здійснених операцій та сумами, щодо яких платниками податку на виведений капітал були подані податкові декларації (включаючи розрахунки та звіти)».

У зв'язку з цим абзаци шістнадцятий – двадцять третій вважати відповідно абзацами сімнадцятим - двадцять четвертим;

14. В абзаці третьому підпункту 75.1.2 пункту 75.1 статті 75 слова та цифри «крім випадків перевірки дотримання платником податків вимог підпунктів 140.5.4, 140.5.6 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу» виключити.

15. В абзаці третьому пункту 92.1 статті 92 слово «звичайні» замінити словами «звичайну ціну, методи визначення якої встановлені цим Кодексом».

16. Розділ III Кодексу викласти в такій редакції:

«РОЗДІЛ III. ПОДАТОК НА ВИВЕДЕНИЙ КАПІТАЛ

Стаття 133. Платники податку

133.1. Платником податку є – юридична особа (резидент або нерезидент), яка провадить (планує проводити) господарську діяльність на території України.

133.2. Юридична особа набуває статусу платника податку з моменту включення до Реєстру платників податку на виведений капітал.

133.3. Резидент – юридична особа включається до Реєстру платників податку на виведений капітал з моменту взяття на облік контролюючим органом за основним місцем обліку.

133.4. Нерезидент – юридична особа (постійне представництво нерезидента) включаються до Реєстру платників податку на виведений капітал на підставі заяви, яку нерезидент (постійне представництво нерезидента) зобов'язаний подати контролюючому органу у таких випадках:

а) нерезидент – юридична особа планує провадити на митній території України діяльність, передбачену пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу. У відносинах з платниками податку на виведений капітал такий нерезидент, вважається платником податку на виведений капітал виключно щодо операцій, передбачених пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу;

б) нерезидент – юридична особа планує провадити діяльність, яка

призводить до виникнення постійного представництва нерезидента, який провадить діяльність на території України.

Нерезидент (постійне представництво нерезидента) включається до Реєстру платників податку на виведений капітал із зазначенням інформації про те, що такий платник податку є нерезидентом.

133.5. До Реєстру платників податку на виведений капітал не включаються:

а) неприбуткові підприємства, установи та організації, включені до Реєстру неприбуткових установ та організацій;

б) юридичні особи, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності;

в) юридичні особи, що створюються з метою провадження господарської діяльності виключно за межами території України та не здійснюють розрахунки в межах митної території України, за винятком отримання внесків до статутного капіталу та виплати дивідендів;

г) Національний банк України.

г) установи (організації), що мають дипломатичні привілеї або імунітет згідно з міжнародними договорами України, та їх представництва;

е) нерезидент, що діє відповідно до положень Рамкової угоди між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно діяльності Чорнобильського фонду «Укриття» в Україні та Угоди про грант (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, Урядом України та Чорнобильською атомною електростанцією.

133.6. Юридичні особи, що застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, незалежно від факту їх реєстрації у Реєстрі платників податку на виведений капітал, у випадках здійснення операцій з нерезидентом, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до статті 134 цього Кодексу, є платниками податку на виведений капітал щодо таких операцій, а такі операції оподатковуються за правилами, визначеними цим розділом та статтею 39 цього Кодексу.

У відносинах з платниками податку на виведений капітал юридичні особи, що застосовують спрощену систему оподаткування, вважаються неплатниками податку на виведений капітал.

133.7. Неприбуткові підприємства, установи та організації у випадках здійснення операцій з нерезидентом, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до статті 134 цього Кодексу, є платниками податку на виведений капітал щодо таких операцій.

У разі недотримання неприбутковими підприємствами, установами та організаціями вимог, визначених пунктом 64.9 статті 64 цього Кодексу, такі неприбуткові підприємства, установи та організації стають платниками податку

на виведений капітал.

133.8. Постійне представництво нерезидента, яке реєструється платником податку на додану вартість, одночасно включається контролюючим органом до Реєстру платників податку на виведений капітал. Така реєстрація здійснюється контролюючим органом автоматично на підставі документів щодо реєстрації платником податку на додану вартість з наступним повідомленням такого постійного представництва нерезидента про таку реєстрацію.

133.9. Реєстр платників податку на виведений капітал ведеться в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної податкової політики.

Дані Реєстру платників податку на виведений капітал щоденно оприлюднюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, на власному офіційному вебсайті.

Стаття 134. Об'єкт оподаткування

134.1. Об'єктом оподаткування є операції, до яких належать виключно:

134.1.1. операції з виведення капіталу:

а) виплата дивідендів неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.1 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

б) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення (виплати) внесків та/або інших сум власнику корпоративних прав – неплатнику податку, в тому числі у зв'язку з ліквідацією платника податку, закінченням діяльності інституту спільного інвестування, зворотного викупу цінних паперів, емітованих таким платником податку, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

в) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, яка здійснюється державним некорпоратизованим, казенним або комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини чистого прибутку такого підприємства в порядку та строки, встановлені Кабінетом Міністрів України або органами місцевого самоврядування, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 136.1.3 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

г) виплата у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі з повернення внесків або суми, що перевищує суму внесків особі – неплатнику податку, що надавала майно в довірче управління чи спільну діяльність, у сумі, що визначається за правилами, встановленими підпунктом 136.1.4 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу.

134.1.2. операції, прирівняні до операцій з виведення капіталу:

а) виплата процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного

боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, штрафів, пені, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, на користь нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу, або на користь пов'язаної особи – нерезидента за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, зобов'язаннями за договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) виплата коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.2 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

в) передача майна неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його вартості, в тому числі безоплатно надане майно (роботи, послуги) в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.3 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

г) виплата (надання) фінансової допомоги неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктами 137.1.4, 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

г) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі неприбутковим підприємством, установою, організацією для цілей інших, ніж передбачені пунктом 64.9 статті 64 цього Кодексу, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.6 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

д) виплата (переказ), що здійснюється у грошовій формі та/або у відмінній від грошової формі у зв'язку з: переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном; погашенням зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або до отримання платником податку майна, робіт, послуг; вкладенням в об'єкти інвестицій (в тому числі придбанням майна), які перебувають за межами митної території України; придбанням робіт (послуг) у неплатника податку – нерезидента, – в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.7 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

е) передача майна, виконання робіт, надання послуг неплатнику податку – нерезиденту, за договором, який передбачає виплату компенсації його (їх) вартості, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

є) виплата коштів та/або передача майна платником податку – резидентом, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, у сумі, визначеній за правилами,

встановленими підпунктом 137.1.9 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

ж) виплата роялті неплатнику податку в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктами 137.1.10, 137.1.11 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу ;

з) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з внесенням до статутного капіталу або у спільну діяльність, в довірче управління, якщо отримувачем таких коштів та/або майна є особа – неплатник податку, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.12 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

и) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплатника податку – пов'язаної фізичної особи, що перебуває на спрощеній системі оподаткування в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

і) виплата, що здійснюється у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплатника податку – нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок та за дорученням такого нерезидента, в сумі, визначеній за правилами, встановленими підпунктом 137.1.14 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

ї) господарські операції, які визнаються контрольованими відповідно до статті 39 цього Кодексу, якщо їх умови не відповідають принципу «витягнутої руки», в сумі, визначеній за правилами, встановленими статтею 138 цього Кодексу.

Стаття 135. База оподаткування

135.1. Базою оподаткування є грошове вираження об'єкта оподаткування, розрахованого за правилами, визначеними цим розділом. У разі здійснення операцій, які є об'єктом оподаткування, у формі, відмінній від грошової, базою оподаткування є вартість такої операції, визначена на рівні звичайної ціни.

Стаття 136. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій з виведення капіталу

136.1. База оподаткування операцій з виведення капіталу визначається як сума:

136.1.1. дивідендів, які виплачуються на користь неплатника податку у грошовій формі та/або відмінній від грошової формі, за винятком:

а) дивідендів, які нараховуються на користь засновника/власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), за умови, що таке нарахування жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх засновників (власників) у статутному капіталі емітента та в результаті якого

збільшується статутний капітал емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів;

б) платежу підприємств та організацій, які засновані громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника, де протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить протягом звітного (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці;

136.1.2. коштів та/або вартості майна, які повертаються (яке повертається) або виплачуються у зв'язку з виходом зі складу учасників або акціонерів, в тому числі сума дивідендів, які нараховувались але не виплачувались неплатнику податку – власнику корпоративних прав, емітованих юридичною особою, що є платником податку – резидентом, у тому числі у зв'язку з ліквідацією такої юридичної особи – емітента, закінченням діяльності інституту спільного інвестування, зворотнім викупом цінних паперів, емітованих таким платником податку, в сумі, що перевищує:

а) вартість внеску, здійсненого засновником та/або власником до статутного капіталу юридичної особи, що є платником податку з числа резидентів. Вартість внеску до статутного капіталу, здійсненого за рахунок дивідендів, які нараховуються на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), без фактичної виплати на користь засновника та/або власника, для цілей застосування цієї норми вважається такою, що дорівнює нулю. Якщо внесок був здійснений у формі, відмінній від грошової (крім випадку нарахування дивідендів на користь засновника та/або власника юридичної особи – емітента у вигляді акцій (часток, паїв), то вартість такого внеску визначається на рівні звичайної ціни на момент здійснення внеску, а якщо таке визначення не здійснюється, то вважається, що вартість такого внеску дорівнює нулю;

та/або

б) вартість придбання акцій (часток, паїв), вартості цінних паперів, випущених платником податку щодо яких здійснюється зворотній викуп. Вартість придбання акцій (часток, паїв), цінних паперів враховується для розрахунку суми перевищення лише в тому разі, коли розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження таких акцій (часток, паїв), цінних паперів здійснювались на території України (в тому числі, коли переказ коштів (розрахунок) було ініційовано на митній території України, а його завершення відбулося за межами митної території України або переказ коштів (розрахунок) було ініційовано за межами митної території України, а завершення відбулося на митній території України). Якщо розрахунки між сторонами купівлі-продажу, іншого відчуження акцій (часток, паїв), цінних паперів здійснювались не на митній території України та без врахування такої операції для цілей податку на

виведений капітал та/або податку на доходи фізичних осіб в Україні, то вважається, що вартість їх придбання дорівнює нулю;

та/або

в) вартість внеску – неплатника податку до інститутів спільного інвестування;

136.1.3. виплат у грошовій формі та/або у формі, відмінній від грошової, які здійснюються державним некорпоратизованим, казенним чи комунальним підприємством на користь відповідно держави або органу місцевого самоврядування у зв'язку із спрямуванням (відрахуванням) частини прибутку такого підприємства, якщо такі виплати не були оподатковані у зв'язку зі здійсненням операції з виплати дивідендів;

136.1.4. коштів та/або вартості майна, які сплачуються (повертаються) в межах спільної діяльності та/або довірчого управління неплатнику податку – власнику коштів та/або майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління, в сумі, що перевищує суму коштів та/або вартість майна, наданих (наданого) у спільну діяльність та/або довірче управління.

Стаття 137. Визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до операцій з виведення капіталу

137.1. База оподаткування операцій, прирівняних до операцій з виведення капіталу, визначається як:

137.1.1. сума коштів, сплачених протягом податкового (звітного) кварталу на виконання боргових зобов'язань за будь-якими кредитами, позиками, депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями у вигляді процентів (у тому числі тих, що були включені до суми основного боргу (тіла кредиту), комісій, інших винагород, відшкодувань, що пов'язані із залученням та/або використанням коштів, у тому числі штрафів та пені):

а) пов'язаній особі – нерезиденту, за винятком пов'язаних осіб – нерезидентів, зазначених у підпункті «в» цього підпункту або;

б) пов'язаній особі – нерезиденту, якщо сукупна сума боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пені), перед всіма пов'язаними особами – нерезидентами перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів).

Таке перевищення визначається за наслідками податкового (звітного) року, виходячи з суми боргових зобов'язань, зазначених в абзаці першому цього підпункту, та суми власного капіталу, що для цілей цього підпункту визначається як середнє арифметичне значення співвідношення таких боргових зобов'язань та

власного капіталу на початок податкового (звітнього) року та на кінець кожного кварталу такого податкового (звітнього) року. Під час розрахунку такого перевищення не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна, або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, суми кредитів (позик), отриманих під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України, а також суми боргових зобов'язань, отриманих від нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

в) нерезидентам, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

137.1.2. сума коштів, що перераховуються нерезидентам у межах договорів страхування, укладених зі страховиками – нерезидентами, та у межах договорів перестрахування, укладених (безпосередньо або через чи за посередництвом страхових (перестрахових) брокерів) зі страховиками (перестраховиками) – нерезидентами, рейтинг фінансової надійності (стійкості) яких не відповідає вимогам, установленим державним органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за винятком суми коштів, що перераховуються на користь нерезидентів у межах договорів перестрахування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, та інших ризиків, пов'язаних з будівництвом та експлуатацією ядерної установки, які укладаються Ядерним страховим пулом України з пулами інших держав, що входять до міжнародної пулінгової системи з ядерного страхування, або з уповноваженими такими пулами чи Урядами відповідних держав компаніями або з іноземними ядерними операторами;

137.1.3. вартість майна (робіт, послуг), наданого (наданих) неплатнику податку без висування вимог щодо компенсації його (їх) вартості (в тому числі безоплатно наданих товарів (робіт, послуг), за винятком:

а) наданого (наданих) неприбутковим підприємствам, установам та організаціям, оподаткування операцій з якими визначається підпунктом 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) розповсюдженого (розповсюджених) платником податку під час проведення рекламних (маркетингових) заходів та за умови, якщо звичайна ціна одиниці товару (робіт, послуг), що використовується в рекламному (маркетинговому) заході як окрема одиниця розповсюдження, не перевищує розміру одного прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітнього) року;

в) якщо вартість такого майна (робіт, послуг) підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті

170 цього Кодексу;

г) переданого (наданих) у вигляді обов'язків за договором переведення боргу;

137.1.4. сума фінансової допомоги, наданої неплатнику податку, якщо така фінансова допомога не підлягає поверненню, наданої пов'язаній фізичній особі – неплатнику податку або пов'язаній особі – нерезиденту незалежно від наявності умови про повернення, наданої пов'язаній юридичній особі – неплатнику податку чи непов'язаній особі та залишається неповернутою протягом 12 календарних місяців, починаючи з місяця, що настає за податковим (звітним) кварталом, протягом якого була видана сума фінансової допомоги, за винятком:

а) суми фінансової допомоги, наданої неприбутковим підприємствам, установам та організаціям, оподаткування операцій з якими визначається підпунктом 137.1.5 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) суми фінансової допомоги, яка підлягає поверненню, наданої відповідно до положень колективного договору або за рішенням органу управління платника податку фізичній особі, яка перебуває в трудових відносинах з платником податку та не є пов'язаною з таким платником податку особою;

в) суми фінансової допомоги, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

г) суми заборгованості за товари (роботи, послуги), поставлені платником податку неплатнику податку – резиденту – фізичній особі, прощеної платником податку, яка підлягає оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб відповідно до розділу IV цього Кодексу або не включається до розрахунку загального місячного (річного) оподатковуваного доходу згідно зі статтею 165 та не оподатковується згідно з пунктом 170.7 статті 170 цього Кодексу;

137.1.5. сума фінансової допомоги та/або вартість безоплатно наданого платником податку майна (робіт, послуг) протягом податкового (звітного) року неприбутковим підприємствам, установам та організаціям в розмірі, що перевищує 0,5 відсотка суми чистого доходу від реалізації майна (робіт, послуг), відображених у фінансовій звітності платника податку за попередній звітний (податковий) рік, а для банків – в обсязі, що перевищує 0,5 відсотка доходу від операційної діяльності, за винятком наданої (наданих) платником податку, який заснований громадськими організаціями осіб з інвалідністю і є їх повною власністю, на користь свого засновника (своїх засновників), якщо в такого платника податку протягом попереднього звітного (податкового) періоду кількість осіб з інвалідністю, які мають основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких осіб з інвалідністю становить

протягом звітнього (податкового) періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці такого платника податку;

137.1.6. сума коштів та/або вартість майна неприбуткового підприємства, установи та організації, використаних (використаного) з порушенням вимог визначених пунктом 64.9 статті 64 цього Кодексу;

137.1.7. сума коштів, сплачених (переказаних), та/або вартість майна (в тому числі необоротних активів), наданих неплатнику податку – нерезиденту, у зв'язку з:

137.1.7.1. переказом коштів з рахунків в українських банках на рахунки платника податку, відкриті за кордоном, за винятком:

а) коштів, що перераховуються для погашення кредитів (позик), отриманих від нерезидента та/або сплати відсотків, якщо такі кредити (позики) були зараховані на рахунки в українських банках або спрямовані на оплату майна, яке було імпортовано на митну територію України;

б) коштів, що перераховуються для забезпечення виконання зовнішньоекономічних контрактів з імпорту майна (робіт, послуг), якщо таке майно було імпортовано на митну територію України, а роботи (послуги) призначені для споживання на митній території України;

137.1.7.2. погашенням зобов'язань (у тому числі боргових зобов'язань), що виникли за договорами, виконання яких не призводить (прямо або опосередковано) до зарахування коштів на рахунки платників податку в українських банках або отримання майна, робіт, послуг у випадках, зазначених у підпунктах «б» та «в» підпункту 137.1.7.3, підпунктах «а» та «б» підпункту 137.1.7.4 підпункту 137.1.7 цього пункту;

137.1.7.3. вкладенням в об'єкти інвестицій (створення юридичних осіб за кордоном; відкриття філій, інших відокремлених підрозділів платника податку за кордоном; створення та/або утримання постійного місця діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність платника податку за кордоном; придбання майна, в тому числі (але не виключно), необоротних та/або нематеріальних активів, корпоративних прав та цінних паперів і їх похідних іноземних емітентів, прав власності на нерухоме майно, розташоване за межами митної території України), якщо такі об'єкти інвестицій знаходяться за межами митної території України, за винятком:

а) сплати членських (вступних) внесків до іноземних (міжнародних) організацій та установ у сумі, що не перевищує на одну організацію 200 розмірів прожиткового мінімуму на одну особу, встановленого на 1 січня відповідного податкового (звітнього) року, або в сумі, що перевищує зазначений розмір, за умови сплати внеску до організації, членом якої є Україна;

б) придбання майна (в тому числі необоротних активів), якщо воно імпортується (ввозиться) на митну територію України до моменту здійснення оплати або протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством), з дня виплати коштів (у тому числі отриманих за договором комісії, доручення або інших аналогічних підставах) за кордон в оплату його придбання;

в) придбання майна з метою його подальшого продажу за кордоном виключно за умови, що зарахування коштів від такого подальшого продажу на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів з дня виплати коштів за кордон в оплату його придбання;

137.1.7.4. придбанням робіт (послуг), за винятком:

137.1.8. вартість майна, робіт (послуг), наданих неплатнику податку – нерезиденту за договором, який передбачає виплату компенсації вартості такого майна (робіт, послуг) за винятком: продажу (надання) майна, в тому числі необоротних активів, якщо воно експортується (вивозиться) з території України, або надання нерезиденту робіт, послуг після отримання оплати або за умови, що зарахування коштів від такого продажу (надання) на рахунки, відкриті в українських банках, здійснюється протягом 360 днів (або в інші строки, передбачені висновком центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику економічного розвитку, на перевищення строків розрахунків, визначених законодавством) з дня завершення митного оформлення експорту (вивезення) майна або фактичного надання робіт (послуг);

137.1.9. сума коштів та/або вартість майна, перерахованих (переданого) платником податку – резидентом, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента, на користь такого нерезидента в межах відповідного договору комісії, доручення, агентського договору чи аналогічних договорів, за винятком:

а) суми коштів та/або вартості майна, які були надані (було надане) нерезидентом для виконання договору та повертаються нерезиденту (або уповноваженій таким нерезидентом особі);

б) вартості майна, яке було закуплено за дорученням та за рахунок нерезидента за кошти, отримані безпосередньо для здійснення такої закупівлі;

в) суми коштів від продажу майна (за винятком корпоративних прав та цінних паперів), наданого нерезидентом для продажу, за винятком випадків, коли платник податку – резидент має ознаки постійного представництва;

137.1.10. сума роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого роялті, сплаченого нерезиденту протягом податкового (звітного) року в обсязі, що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (для страховиків – чистих зароблених страхових премій), за даними фінансової звітності (без врахування доходу від роялті) за рік, що передує звітному, а для банків – в обсязі, що перевищує 4 відсотки доходу від операційної діяльності (за

вирахуванням податку на додану вартість та доходу від роялті) за рік, що передує звітному. Застосування норм цього підпункту здійснюється без урахування суми роялті, яка оподатковується відповідно до підпункту 137.1.11 цього пункту. Для новостворених платників податку на виведений капітал, у яких відсутній фінансовий звіт за попередній звітний рік, 4 відсотки розраховуються за даними фінансової звітності за поточний рік;

137.1.11. сума роялті, сплаченого на користь:

а) нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у підпункті 39.2.1.2 підпункту 39.2.1 пункту 39.2 статті 39 цього Кодексу;

б) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності стосовно яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку;

в) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню стосовно роялті в державі, резидентом якої він є;

137.1.12. сума коштів та/або вартість майна, виплачених (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку резидента; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку;

137.1.13. сума коштів та/або вартість майна, виплачених (переданого) у зв'язку з придбанням товарів, робіт, послуг у неплатника податку – пов'язаної фізичної особи – резидента, що перебуває на спрощеній системі оподаткування;

137.1.14. сума коштів та/або вартість майна, виплачених (переданого) у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплатника податку – нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок.

Стаття 138. Порядок визначення бази оподаткування в разі здійснення операцій, прирівняних до виведення капіталу, якщо їх умови не відповідають принципу «витягнутої руки»

138.1. У разі здійснення платником податків контрольованих операцій, умови яких не відповідають принципу «витягнутої руки», база оподаткування визначається як сума (вартісний еквівалент) перевищення фінансового результату, розрахованого відповідно до умов контрольованої операції (контрольованих операцій), що відповідають принципу «витягнутої руки», над фінансовим результатом, визначеним/отриманим платником податку у контрольованій операції (контрольованих операціях).

Стаття 139. Ставка податку

139.1. Ставка податку становить:

139.1.1. 5 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими підпунктом «а» підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

139.1.2. 17 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтею 136 цього Кодексу;

139.1.3. 20 відсотків, яка застосовується до бази оподаткування, визначеної за правилами, встановленими статтями 137 і 138 (за винятком підпункту «а» підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137) цього Кодексу.

Стаття 140. Порядок обчислення податку на виведений капітал та спеціальні правила щодо запобігання уникненню від оподаткування

140.1. Платники податку самостійно визначають суми податку, що підлягають сплаті. Обов'язок щодо нарахування та сплати податку виникає у платника податку у разі здійснення операції, що є об'єктом обкладення цим податком, незалежно від того, на яких підставах (право власності, довірче управління, спільна діяльність, реалізація заставленого майна, управління фондом, виконання доручення тощо) платник податку розпоряджається коштами або товарами (роботами, послугами), які використовуються в таких операціях.

140.2. Оподаткування операції, передбаченої одночасно двома і більше пунктами та/або підпунктами цього розділу, здійснюється один раз за максимальними базою та ставкою оподаткування.

140.3. У разі здійснення оподаткованої операції в негрошовій формі або відчуження майна пов'язаній з платником податку фізичній особі платник податку зобов'язаний самостійно перевірити відповідність ціни договору звичайній ціні та визначити базу оподаткування на рівні звичайної ціни. Якщо платник податку не визначає базу на рівні звичайної ціни або визначає з порушенням вимог, передбачених підпунктом 14.1.71 пункту 14.1 статті 14 та статтею 39³ цього Кодексу, контролюючий орган самостійно визначає різницю між звичайною ціною та договірною (контрактною) вартістю операції, яка підлягає оподаткуванню, та визначає податкові зобов'язання платнику податку.

140.4. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу, а у випадках, передбачених цим пунктом, податковий період дорівнює календарному року з відображенням даних у декларації за податковий (звітний) квартал.

Зазначені правила застосовуються з урахуванням таких особливостей:

а) податковий (звітний) період починається з першого календарного дня податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем податкового (звітного) періоду;

б) у разі коли особа береться на облік контролюючим органом як платник

податку на виведений капітал усередині податкового (звітнього) періоду, то перший податковий (звітний) період розпочинається з дати, на яку припадає початок такого обліку, та закінчується останнім календарним днем наступного податкового (звітнього) періоду;

в) якщо платник податку ліквідується (у тому числі до закінчення першого податкового (звітнього) періоду), то останнім податковим (звітним) періодом вважається податковий (звітний) період, на який припадає дата такої ліквідації. Для цілей податку на виведений капітал перехід платника податку із загальної системи оподаткування на спрощену систему оподаткування прирівнюється до ліквідації платника податку зі здійсненням умовного повернення власнику корпоративних прав коштів та/або вартості майна та визначення бази оподаткування за правилами, встановленими підпунктом 136.1.2 пункту 136.1 статті 136 цього Кодексу;

г) якщо особа здійснює контрольовані операції, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом «ї» підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний строк подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

г) якщо особа здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до пункту 140.9 цієї статті, внаслідок чого виникає об'єкт оподаткування, визначений підпунктом «а» підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, податкові зобов'язання визначаються за податковий (звітний) рік з відображенням податкових зобов'язань у декларації за податковий (звітний) квартал, на який припадає граничний строк подання фінансової звітності за попередній рік.

140.5. Форма звітності з податку на виведений капітал встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

140.6. Податкові зобов'язання визначаються у податковій звітності, яка подається за наслідками податкового (звітнього) кварталу, протягом якого відбулась одна з таких подій:

140.6.1. сплата коштів з рахунків в українських банках (у тому числі у зв'язку з наданням фінансової допомоги, яка не підлягає поверненню, переказом коштів на рахунки платника податку за кордоном) та/або надання (передача ризиків, пов'язаних з правом власності, або передача результатів робіт, послуг) майна (в тому числі товарів), робіт (послуг);

140.6.2. зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134, та операціями, що здійснюються

у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу;

140.6.3. сплив 12-місячний строк з дати виплати неплатнику податку поворотної фінансової допомоги, яка залишається неповернутою на кінець звітного податкового кварталу (в тому числі за кредитами, позиками, наданими пов'язаній особі на строк більш як 12 місяців);

140.6.4. припинення трудових відносин платника податку з фізичною особою, яка отримала фінансову допомогу від платника податку відповідно до положень колективного договору або за рішенням вищого органу управління платника податку, а сума коштів, отримана як фінансова допомога, залишається неповернутою (повністю або частково);

140.6.5. закінчився граничний строк подання річної фінансової звітності за попередній рік, якщо:

а) платник податку протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту «а» підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу з визначенням бази оподаткування на підставі підпункту «а» підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів) згідно з підпунктом «б» підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу;

б) у платника податку, який подає річну фінансову звітність вперше, сума сплаченого роялті протягом попереднього календарного року повністю або частково підлягає оподаткуванню;

140.6.7. проведена інвентаризація, за наслідками якої виявлено нестачу товарів, що відповідають критеріям, встановленим підпунктом «г» підпункту 14.1.13 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

140.6.8. закінчився граничний строк для подання звіту про контрольовані операції відповідно до пункту 39.4 статті 39 цього Кодексу;

140.6.9. сплата лізингових платежів за договором фінансового лізингу з нерезидентом – неплатником податку, якщо предмет лізингу не було ввезено в Україну;

140.6.10. сплата коштів та/або вартості майна, виплачених (переданого) у зв'язку з придбанням майна (робіт, послуг) у неплатника податку - нерезидента, який у порушення вимог пункту 141.2 статті 141 цього Кодексу провадить свою діяльність на території України без реєстрації платником податку на виведений капітал або без залучення платника податку – резидента, який провадить діяльність від імені, за рахунок.

140.7. Сума податкових зобов'язань податкового (звітного) періоду, визначена відповідно до статті 136 та підпунктів 137.1.4, 137.1.7, 137.1.12 пункту 137.1 статті 137, підпункту 138.1 статті 138 цього Кодексу, в межах її

позитивного значення підлягає зменшенню на:

а) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах у зв'язку з наданням фінансової допомоги, у разі її повернення або часткового повернення платнику податку. У разі часткового повернення суми фінансової допомоги сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Ця сума може бути використана виключно для цілей будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох податкових (звітних) років, починаючи із податкового (звітного) року, протягом якого платнику податку була повернута сума фінансової допомоги;

б) сплачену суму податку на майно (податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, плати за землю). Ця сума може бути використана виключно для цілей зменшення податкових зобов'язань, що виникають у зв'язку з виплатою дивідендів протягом будь-якого податкового (звітного) кварталу в межах двох календарних років, починаючи з календарного року, протягом якого був сплачений податок на майно;

в) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.7 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів (у тому числі переказом на рахунки платника податку, відкриті за кордоном) та/або переданням майна з метою вкладення в об'єкти інвестицій, які розташовуються за межами території України, у разі повернення або часткового повернення платнику податку таких коштів на рахунки в українських банках та/або майна на територію України (або коштів у сумі його вартості на рахунки в українських банках). У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом 137.1.12 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу у зв'язку з виплатою коштів та/або переданням майна (у тому числі товарів, необоротних активів), переказаних (переданого) як внесок засновника та/або власника до статутного капіталу юридичної особи – неплатника податку; як внесок у спільну діяльність особі – неплатнику податку; в довірче управління особі – неплатнику податку, у разі повернення або часткового повернення таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) платнику податку. У разі часткового повернення суми таких коштів та/або майна (або коштів у сумі його вартості) сума податку розраховується у відповідному пропорційному співвідношенні. Така сума може бути використана без обмеження строком;

г) суму податків, сплачених за кордоном у зв'язку з виплатою дивідендів на користь платника податку. Така сума підтверджується довідкою, виданою відповідним компетентним органом держави, резидент якої виплатив суму дивідендів. Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку з виплатою дивідендів;

д) суму податку, сплаченого у попередніх кварталах протягом податкового (звітного) року у зв'язку із здійсненням виплати, передбаченої підпунктом «в» підпункту 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, в частині, яка була розрахована з суми виплати, що була повернена платнику податку;

е) суму податку, сплаченого у попередніх податкових (звітних) періодах згідно з підпунктом «і» підпункту 134.1.2 пункту 134.1 статті 134 та пункту 138.1 статті 138 цього Кодексу до моменту здійснення виплати коштів (передачі майна) за такою операцією (оподаткування відбулось за нарахуванням внаслідок відображення операції у фінансовій звітності). Така сума сплаченого податку враховується виключно для зменшення податкового зобов'язання, що виникає у зв'язку із здійсненням контрольованої операції, відображення якої в обліку стало підставою для сплати податкових зобов'язань.

140.8. Залишок сум, не врахованих у зменшення податкових зобов'язань відповідно до пункту 140.7 цієї статті протягом установленого ним строку, не переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів.

140.9. Платник податку, який протягом попереднього календарного року сплачував суми боргових зобов'язань пов'язаній особі – нерезиденту, які підлягали оподаткуванню відповідно до підпункту «а» підпункту 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, здійснює розрахунок перевищення суми боргових зобов'язань над сумою власного капіталу відповідно до підпункту «б» 137.1.1 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу.

Якщо сукупна сума боргових зобов'язань від усіх пов'язаних осіб перевищує суму власного капіталу більш як у 3,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більш як у 10 разів), платник податку здійснює перерахунок податкових зобов'язань з податку на виведений капітал. Такий перерахунок здійснюється шляхом застосування ставки, передбаченої підпунктом 139.1.3 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу, до бази оподаткування, яка підлягала оподаткуванню у зв'язку зі здійсненням операцій протягом попереднього календарного року за ставкою, передбаченою підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Отримана сума податкових зобов'язань підлягає зменшенню на суму податку, сплачену за наслідками чотирьох кварталів попереднього календарного року за ставкою, передбаченою підпунктом 139.1.1 пункту 139.1 статті 139 цього Кодексу. Перераховані податкові зобов'язання відображаються в податковій декларації згідно з підпунктом 140.6.6 пункту 140.6 цієї статті.

140.10. Якщо операції, які є об'єктом оподаткування відповідно до статті 134 цього Кодексу, повністю або частково здійснюються платником податку – інвестором, який уклав угоду про розподіл продукції відповідно до Закону України «Про угоди про розподіл продукції» з використанням у таких операціях компенсаційної продукції або коштів, отриманих у зв'язку з відчуженням компенсаційної продукції, то платник податку – інвестор повністю або частково не враховує такі операції під час визначення бази оподаткування податком на

виведений капітал за відповідний податковий (звітний) період. Порядок застосування цього пункту визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

140.11. Операції, які є об'єктом оподаткування, але не були оподатковані у зв'язку з їх неоформленням або оформленням у спосіб, що призводить до їх неоподаткування, підлягають оподаткуванню за наслідками податкового (звітного) кварталу, протягом якого рішення суду за позовом контролюючого органу про визнання угоди фіктивною або удаваною набрало законної сили.

Контролюючий орган визначає податкові зобов'язання платнику податку щодо такої неоподаткованої операції із застосуванням штрафу, передбаченого статтею 123 цього Кодексу, виключно на підставі рішення суду, якщо платник податку самостійно не відобразив такі зобов'язання в податковій звітності за податковий (звітний) квартал, протягом якого судове рішення набрало законної сили із самостійним застосуванням платником податку штрафу, шляхом збільшення податкових зобов'язань на відсоток, передбачений пунктом 123.1 статті 123 цього Кодексу. В такому випадку платник податку звільняється від обов'язку нараховувати та сплачувати пеню за період з моменту вчинення операції, до моменту сплати самостійно визначених податкових зобов'язань.

140.12. Під час здійснення з неплатником податку операцій, які є об'єктом оподаткування, в розрахункових документах зазначається код операції. Порядок кодифікації операцій для цілей адміністрування податку на виведений капітал встановлюється Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України. Порядок зазначення платником податку кодів операцій у розрахункових документах визначається Національним банком України. Порядок надання інформації контролюючому органу про кошти, перераховані платником податку неплатникам податку з групуванням за кодами операцій, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Національним банком України. При цьому зазначені порядки мають забезпечувати такі умови:

140.12.1. ідентифікація особи як платника здійснюється за ідентифікаційним кодом юридичної особи в ЄДРПОУ;

140.12.2. ідентифікація операції, яка є об'єктом оподаткування, здійснюється за кодом операції, який дає можливість групування інформації за об'єктом оподаткування, базою оподаткування в оподаткованій операції (виникає база оподаткування чи не виникає), способом визначення бази оподаткування (договірна вартість, звичайна ціна), ставкою податку, яка застосовується до операції, типом отримувача (нерезидент, нерезидент – платник податку, фізична особа, неприбуткова організація, суб'єкт підприємницької діяльності – неплатник податку), способом розрахунків (безготівковий, готівковий, негрошова форма розрахунку). Код операції має відображати інформацію, достатню для визначення ставки податку, яка має бути застосована до відповідної бази оподаткування;

140.12.3. ідентифікація операцій, які не є об'єктом оподаткування, з неплатниками податку здійснюється за єдиним універсальним кодом для всіх таких операцій;

140.12.4. інформація має надаватися в автоматизованому режимі щоденно без ідентифікації особи – неплатника податку, з яким була здійснена операція;

140.12.5. отримана інформація в автоматизованому режимі групується та порівнюється з податковою інформацією з відображенням отриманої інформації та результату порівняння в електронному кабінеті платника податку не пізніше 10 числа третього місяця кварталу, наступного за податковим (звітним) кварталом;

140.12.6. декларація з податку на виведений капітал має використовувати принцип групування операцій за кодами з використанням кодів операцій та забезпечувати можливість формування декларації в електронному кабінеті в автоматичному режимі з наданням платнику податку можливості вносити коригування у випадку необхідності.

140.13. Платник податку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, засобами електронного кабінету надсилає контролюючому органу інформацію про фізичну особу – резидента, який не розраховувався з платником податку, якщо щодо такої заборгованості було прийняте рішення про її прощення (за винятком випадку, коли сума такої прощеної заборгованості не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), установленної на 1 січня податкового (звітного) року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб).

140.14. Якщо платнику податку повністю або частково повернуті кошти або товари, раніше надані платником за наслідками операції, за якою платник податку визначив суму податкових зобов'язань та сплатив відповідну суму до бюджету, або рішення суду про визнання угоди фіктивною чи удаваною скасоване, то сплачена сума податку у відповідній сумі вважається надмірно сплаченою сумою грошових зобов'язань та підлягає поверненню платнику податку відповідно до статті 43 цього Кодексу або за вибором платника податку може враховуватися для зменшення податкового зобов'язання з податку на виведений капітал за поточний чи майбутні податкові (звітні) періоди.

140.15. Якщо платник податку здійснює операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал, за рахунок виведеного за кордон капіталу (коштів або майна), який раніше був оподаткований податком на виведений капітал, то податкові зобов'язання за такими операціями не виникають і такі операції не відображаються в податковій звітності.

140.16. Якщо договір фінансового лізингу з нерезидентом-неплатником податку не передбачає ввезення предмету лізингу в Україну, то виплата лізингових платежів прирівнюється до операції зі здійснення інвестицій в об'єкти інвестицій, які знаходяться за межами території України.

140.17. Якщо платник податку здійснює зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку, внаслідок чого припиняються зобов'язання платника податку, за операціями, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, та операціями, що здійснюються у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, то здійснення такого зарахування зустрічних вимог, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку, прирівнюється до здійснення оподатковуваної операції із застосуванням ставки, передбаченої статтею 139 цього Кодексу. Проведення заліку зустрічних вимог (в тому числі з використанням клірингових розрахунків із залученням клірингових центрів або без такого залучення) з неплатником податку, відступлення права вимоги чи переведення боргу неплатнику податку прирівнюється до отримання майна та/або коштів, якщо внаслідок таких дій припиняються зобов'язання платника податку зі сплати коштів або вивезення майна за кордон.

140.18. Платник податку – нерезидент (у тому числі постійне представництво) подає податкову звітність з цього податку за загальними правилами, передбаченими цією статтею.

140.19. Платник податку – резидент, який уклав з нерезидентом договір, на підставі якого здійснюватимуться операції у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу, до моменту виконання своїх зобов'язань за таким договором повинен пересвідчитися, чи виконав нерезидент вимоги статті 141 цього Кодексу. Достатнім підтвердженням виконання нерезидентом таких вимог є наявність інформації про такого нерезидента (у тому числі постійного представництва) в Реєстрі платників податку на виведений капітал. Якщо нерезидент не виконав таких вимог, платник податку – резидент зобов'язаний сплачувати податок на виведений капітал відповідно до підпункту 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу.

Нерезидент (у тому числі постійне представництво), який розпочав здійснення операцій у межах передбаченої пунктом 141.2 статті 141 цього Кодексу діяльності до реєстрації в контролюючому органі, подає податкову звітність за відповідний податковий (звітний) період з податку на виведений капітал з визначенням суми податкових зобов'язань, які нерезидент (постійне представництво) повинен був би сплатити за умови своєчасної реєстрації із зменшенням суми таких зобов'язань на суму податку, який був сплачений платником податку у зв'язку із здійсненням операцій з таким нерезидентом відповідно до підпункту 137.1.13 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу.

Стаття 141. Правила оподаткування платників податків – нерезидентів

141.1. Операції платника податку – нерезидента (у тому числі постійного представництва), що здійснюються або починають здійснюватися на території України, оподатковується за правилами, встановленими цим Кодексом для платників податку – резидентів, з урахуванням наступного:

141.1.1. створення постійного представництва (в тому числі створеного до

набрання чинності цією статтею) з метою оподаткування податком на виведений капітал прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку, а ліквідація постійного представництва прирівнюється до ліквідації платника податку. Операції, які здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом, прирівнюються до операцій, які здійснюються між платником та неплатником;

141.1.2. нерезидент, який реєструється платником податку (у тому числі постійне представництво) у зв'язку зі здійсненням операцій на митній території України, проводить розрахунки за такими операціями виключно через відкриті банківські рахунки в банках на території України. Переказ коштів між банківськими рахунками нерезидента, відкритими в банках на митній території України (в тому числі банківськими рахунками постійного представництва), та рахунками, відкритими за кордоном, прирівнюється до операцій між платником податку на виведений капітал та неплатником;

141.1.3. переказ нерезидентом коштів на банківський рахунок, відкритий у банку на митній території України, з рахунка, відкритого за межами митної території України, прирівнюється до придбання нерезидентом корпоративних прав платника податку (за винятком сум, перерахованих нерезидентом як компенсація вартості товарів (робіт, послуг), поставлених (виконаних, наданих) постійним представництвом такого нерезидента на користь такого нерезидента (третіх осіб) в рамках будь-якого договору, що виконувався чи виконується нерезидентом з третіми особами, у виконанні якого брало чи бере участь постійне представництво такого нерезидента);

141.1.4. переказ коштів з банківського рахунка, відкритого нерезидентом у банку на митній території України, на рахунки, відкриті нерезидентом за межами митної території України, прирівнюється до повернення (виплати) внесків власнику корпоративних прав із застосуванням положень статей 134, 136 та підпункту 137.1.8 пункту 137.1 статті 137 цього Кодексу, якщо кошти отримано від продажу розташованого в Україні майна (в тому числі цінних паперів та корпоративних прав, емітованих резидентами), раніше придбаного за кошти, перераховані з рахунків за межами митної території України;

141.1.5. здійснення платником податку операцій з постійним представництвом нерезидента, передбачених статтею 134 цього Кодексу, з використанням постійним представництвом нерезидента рахунків, відкритих таким нерезидентом за межами митної території України, прирівнюється до здійснення операцій з неплатником податку з оподаткуванням таких операцій податком на виведений капітал.

141.1.6. здійснення платником податку операцій з платником податку – нерезидентом у межах діяльності, передбаченої пунктом 141.2 цієї статті, з використанням рахунків, відкритих таким нерезидентом за межами митної території України, а також операцій, передбачених статтею 134 цього Кодексу, з використанням рахунків, відкритих таким нерезидентом в українських банках або за межами митної території України, прирівнюється до здійснення операцій

з неплатником податку з оподаткуванням таких операцій податком на виведений капітал.

141.2. У випадках, передбачених цим пунктом, нерезидент провадить діяльність на митній території України виключно після реєстрації платником податку на виведений капітал (у тому числі створеного на митній території України постійного представництва). Такими випадками є:

141.2.1. здавання в оренду (лізинг) майна, розташованого на митній території України;

141.2.2. продаж нерухомого майна, розташованого на митній території України;

141.2.3. провадження діяльності, під час якої створюється будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт, чи пов'язаної з ними наглядової діяльності, якщо тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців (дванадцять місяців, якщо такий строк передбачений відповідним міжнародним договором). Якщо відповідно до договору початковий строк не перевищував шість (дванадцять) місяців, але фактично або після внесення змін у договір став перевищувати шість (дванадцять) місяців, то до бази оподаткування включаються й суми, отримані нерезидентом протягом перших шести (дванадцяти) місяців;

141.2.4. надання брокерських, комісійних або агентських послуг на користь резидентів, за винятком здійснення операцій із купівлі (продажу) товарів (робіт, послуг) за межами митної території України у нерезидентів (нерезидентам);

141.2.5. здійснення операцій із продажу або іншого відчуження резиденту або нерезиденту, якщо продаж здійснюється на митній території України, цінних паперів, деривативів або корпоративних прав, емітованих (виpusчених) юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України;

141.2.6. отримання майна від резидентів (у тому числі цілісних майнових комплексів) у межах спільної діяльності або переданих у довірче управління;

141.2.7. укладення угоди про розподіл продукції.

141.3. Вимоги пункту 141.2 цієї статті не застосовуються, якщо нерезидент провадить діяльність через резидента – платника податку, який провадить діяльність за рахунок та за дорученням нерезидента. Вимоги підпункту 141.2.5 пункту 141.2 цієї статті не застосовуються у разі здійснення нерезидентом операцій:

з державними цінними паперами;

з облігаціями місцевих позик;

з борговими цінними паперами, виконання зобов'язань за якими забезпечено державними або місцевими гарантіями;

з цінними паперами, які за межами митної території України розміщені

серед нерезидентів або продані нерезидентам через уповноважених агентів – нерезидентів.

Реєстрація постійного представництва нерезидента платником податку на додану вартість має наслідком обов'язкову реєстрацію такого постійного представництва нерезидента платником податку на виведений капітал.

141.4. Для цілей застосування міжнародного договору про уникнення подвійного оподаткування податок на виведений капітал є аналогічним до податку на прибуток підприємств.

141.5. Якщо відповідно до міжнародного договору нерезидент, який провадив діяльність на території України, не підлягає оподаткуванню в Україні або підлягає оподаткуванню за іншою ставкою, то застосування міжнародного договору здійснюється шляхом повернення надмірно сплаченого податку в Україні. Для цілей повернення сплаченого податку нерезидент подає декларацію за правилами, встановленими для резидентів, та подає заяву про повернення сум надмірно сплаченого податку. Порядок повернення надмірно сплаченого податку нерезиденту встановлює центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

17. У пункті 167.5 статті 167:

у підпункті 167.5.1 слова та цифри «крім зазначених у підпунктах 167.5.2 та 167.5.4 цього пункту «замінити словами» за винятком дивідендів»;

підпункт 167.5.2 виключити;

підпункт 167.5.4 викласти в такій редакції:

«167.5.4. 11 відсотків – для дивідендів, за винятком дивідендів, що виплачуються платником податку на виведений капітал (за умови, що така сума дивідендів збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 розділу III цього Кодексу), які не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб».

18. У статті 170:

1) у пункті 170.2:

«абзац дев'ятий підпункту 170.2.2 доповнити словами «за винятком внесення майна у вигляді дивідендів, які були нараховані на користь платника податку – засновника/власника юридичної особи – платника податку на виведений капітал, в результаті чого статутний капітал емітента – платника податку на виведений капітал збільшується на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів»;

підпункт 170.2.8 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«в) дохід отриманий платником податку протягом звітного податкового року, в тому числі дохід від продажу інвестиційного активу, від платника податку на виведений капітал (за умови, що виплачена сума збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал такого платника податку на

виведений капітал за правилами, встановленими пунктом 136.1 статті 136 цього Кодексу)».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим.

у абзаці п'ятому слова «у підпунктах «а» і «б» цього підпункту» замінити словами «у підпунктах «а», «б» та «в» цього підпункту».

2) у пункті 170.5:

підпункт 170.5.1 після слів «цього Кодексу» доповнити словами «якщо сума дивідендів не виплачувалася в грошовій або натуральній формі»;

підпункт 170.5.2 викласти в такій редакції:

«170.5.2. Будь-який резидент, який нараховує дивіденди, включаючи суб'єкта спрощеної системи оподаткування, є податковим агентом під час нарахування дивідендів»;

підпункт 170.5.3 виключити.

19. В абзаці першому пункту 197.6 статті 197 слова «що належать до складу витрат згідно з правилами оподаткування податком на прибуток підприємств» виключити.

20. Підпункт 3 підпункту 292.11 статті 292 викласти в такій редакції:

«3) суми фінансової допомоги, наданої платником податку на виведений капітал, суми фінансової допомоги, наданої неплатником податку на виведений капітал на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з дня її отримання, суми кредитів».

21. У статті 297:

1) у пункті 297.1:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) податку на виведений капітал, за винятком випадків здійснення юридичними особами – платниками єдиного податку з нерезидентами – неплатниками податку на виведений капітал операцій, які є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу. В такому випадку такі юридичні особи прирівнюються до платників податку на виведений капітал із застосуванням до оподатковуваних операцій правил, передбачених розділом III, а також статтею 39 цього Кодексу»;

2) у пункті 297.5:

слова та цифри «розділом III цього Кодексу» замінити словами та цифрами «підрозділом 4 розділу XX цього Кодексу»;

доповнити пункт новим абзацом такого змісту:

«Положення цього пункту не застосовуються, якщо виплачена сума збільшила базу оподаткування податком на виведений капітал такого платника єдиного податку за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу».

22. У статті 335:

1) підпункт «б» пункту 335.2 викласти в такій редакції:

«б) податок на виведений капітал»;

2) пункт 335.4 виключити.

23. Статтю 336 виключити.

24. У другому реченні абзацу першого пункту 339.1 статті 339 слова «та розрахунку податку на прибуток» виключити.

25. У розділі XX «Перехідні положення»:

1) у підрозділі 4:

абзац перший пункту 1 замінити абзацами такого змісту:

«1. Розділ III цього Кодексу застосовується до 31 грудня 2023 року в редакції, що діяла до 1 січня 2021 року для:

а) цілей цього підрозділу;

б) подання декларації за відповідний податковий (звітний) період 2020 року;

в) подання уточнюючих розрахунків до декларацій за податкові (звітні) періоди до 1 січня 2020 року;

г) сплати податку з доходу нерезидента платником єдиного податку, а також платниками податку на виведений капітал у випадку виплати доходу нерезиденту, який не підлягає оподаткуванню податком на виведений капітал за податкові періоди до 31 грудня 2020 року, в тому числі, у зв'язку з виплатою нерезиденту дивідендів за звітний податковий період з 1 січня до 31 грудня 2020 року.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повинен забезпечити можливість платників податку подавати уточнюючі розрахунки до 31 грудня 2024 року, а з питань трансфертного ціноутворення відповідно до статті 39 цього Кодексу, – до 31 грудня 2028 року»;

в абзаці першому пункту 39 цифри «2023» замінити цифрами «2021»;

в абзаці першому пункту 41 цифри «2025» замінити цифрами «2021»;

в абзаці першому та шостому пункту 43¹ цифри «2030» замінити цифрами «2020»;

в абзаці першому пункту 44 цифри «2021» замінити цифрами «2020»;

2) доповнити розділ підрозділом 4¹ такого змісту:

«Підрозділ 4¹. Особливості справляння податку на виведений капітал

1. До 31 грудня 2020 року платники податку на прибуток підприємств, зареєстровані в контролюючих органах станом на 1 грудня 2020 року, включаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до Реєстру платників податку на виведений капітал.

Платники єдиного податку включаються до Реєстру платників податку на виведений капітал до 31 грудня 2020 року на підставі заяви, поданої до 31 грудня 2020 року про перехід на загальну систему оподаткування.

2. Починаючи з 1 січня 2021 року суми переplat з податку на прибуток підприємств (в тому числі, що виникли у зв'язку зі сплатою авансових внесків під час виплати дивідендів відповідно до пункту 57.1¹ статті 57 цього Кодексу) можуть бути використані платниками податків в рахунок зменшення грошових зобов'язань з податку на виведений капітал та/або підлягають поверненню платнику податку в порядку, встановленому статтею 43 цього Кодексу.

Для цілей цього пункту під переплатами з податку на прибуток підприємств розуміється сума перевищення фактично сплачених (що підтверджується розрахунковими документами) протягом звітного (податкового) періоду платежів з податку на прибуток підприємств (включаючи всі види авансових внесків, надмірно або помилково сплачені суми, в тому числі такі, що сплачені за місцезнаходженням філій) над сумою нарахованого податку (що підтверджується декларацією з податку на прибуток підприємств за відповідний податковий (звітний) період) за будь-який податковий (звітний) період до 1 січня 2021 року. Суми грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, не враховуються для цілей визначення суми переplати з податку на прибуток підприємств, за винятком сум грошових зобов'язань, сплачених за податковим повідомленням – рішенням, яке було скасоване в адміністративному або судовому порядку.

3. Сума дивідендів та/або нерозподілена сума прибутку від спільної діяльності, що виплачується за звітний (податковий) період 2020 рік, що:

а) не перевищує суму позитивного значення об'єкту оподаткування, задекларованого у податковій декларації за 2020 рік, не є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал;

б) перевищує разом зі сплаченими дивідендами за 2020 рік суму позитивного значення об'єкту оподаткування, задекларованого в податковій декларації за 2020 рік, є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал.

4. У разі нецільового використання вивільнених коштів платником податку відповідно до пункту 41 підрозділу 4 цього розділу їх сума для цілей справляння податку на виведений капітал прирівнюється до операції з виплати дивідендів з оподаткуванням за правилами, встановленими розділом III цього Кодексу, починаючи з першого числа місяця, в якому вчинено зазначене порушення. Штрафні (фінансові) санкції (штрафи) та пеня застосовуються відповідно до цього Кодексу.

5. З метою визначення угод, боргові зобов'язання за якими виникли до 1 січня 2021 року, операції за якими підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, платники податку здійснюють розрахунок співвідношення станом на 1 січня 2019 року суми боргових зобов'язань (зобов'язання за будь-якими кредитами (позиками), поворотною фінансовою допомогою, депозитами,

операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, включаючи нараховані, але не виплачені відсотки, штрафи та пеню) та власного капіталу на початок календарного року. Під час розрахунку враховується сума отриманих усіх кредитів (позик), поворотної фінансової допомоги, суми зобов'язань, що виникли за депозитами, операціями РЕПО, договорами фінансового лізингу та іншими запозиченнями незалежно від їх юридичного оформлення, від однієї юридичної особи та/або від інших юридичних осіб, гарантованих однією юридичною особою, стосовно іншої юридичної особи. Під час розрахунку не враховуються суми, отримані від міжнародної фінансової організації, членом якої є Україна або щодо якої Україна зобов'язалася забезпечувати правовий режим, який надається іншим міжнародним фінансовим організаціям чи резидентам, а також суми, отримані під державні гарантії за рішенням Кабінету Міністрів України. Якщо внаслідок розрахунку сума боргових зобов'язань перевищує суму власного капіталу більше ніж у 1,5 рази (для фінансових установ та компаній, що провадять виключно лізингову діяльність, – більше ніж у 5 разів), починаючи з 1 січня 2021 року операції за такими угодами, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал.

6. Починаючи з 1 січня 2021 року операції, що є об'єктом оподаткування податком на виведений капітал відповідно до розділу III цього Кодексу, які здійснюються платниками податку на виведений капітал, підлягають оподаткуванню податком на виведений капітал, у тому числі за тими угодами, що були оформлені до 1 січня 2021 року.

7. Особливості нарахування та сплати авансового внеску з податку на виведений капітал

7.1. З метою бездефіцитного впровадження податку на виведений капітал, встановити, що у разі якщо розрахункова сума надходжень з податку на прибуток на відповідний рік, перевищуватиме суму, яка визначається як результат складання:

а) суми розрахунку надходжень з податку на виведений капітал за цей же період;

б) суми скорочення витратної частини державного бюджету на відповідний рік;

в) суми збільшення надходжень від податку на додану вартість як наслідок зростання показника ВВП;

г) суми зменшення витрат бюджету у вигляді трансфертів до місцевих бюджетів у зв'язку зі збільшенням надходжень від податку на доходи фізичних осіб на відповідних територіях;

то надходження до бюджету на суму різниці між цими розрахунковими показниками забезпечується сплатою платниками податку на виведений капітал до бюджету авансового внеску з податку на виведений капітал.

Розрахунок передбаченого цим підпунктом розміру авансового внеску з податку на виведений капітал на наступний звітний рік здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, щорічно до 1 листопада року, що передує року його застосування, крім 2021 року, при підготовці бюджетної резолюції та закінчується роком, в якому розмір розрахункових показників досягне рівня за відповідний період.

Загальна сума авансового внеску з податку на виведений капітал, що за розрахунками центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, підлягає сплаті до бюджету у наступному звітному році не може перевищувати розрахунок різниці між розрахунковою сумою надходжень з податку на прибуток та сумою показників, визначених у підпунктах «а» – «г» цього пункту на відповідний рік.

Авансовий внесок з податку на виведений капітал підлягає сплаті протягом перших трьох кварталів звітного року в граничні терміни, встановлені для сплати податкових зобов'язань за податковий (звітний) квартал, в розмірі, який дорівнює 1/3 сукупної суми авансового внеску передбаченого цим Кодексом на відповідний звітний період.

7.2. У 2021 році платники податку на виведений капітал сплачують авансовий внесок з податку на виведений капітал в сумі, яка розраховується як 0,3 відсотка від загальної вартості основних засобів, але не менше ніж як 50 відсотків від суми нарахованого податку на прибуток за 2020 рік за даними річної податкової звітності платника податку.

7.3. В наступних періодах платники податку на виведений капітал сплачують авансовий внесок з податку на виведений капітал в сумі, яка розраховується як 0,2 відсотка від загальної вартості основних засобів, але не менше ніж розмір показника, що розраховується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, у відсотках до суми сплаченого за попередній звітний рік податку на виведений капітал збільшеної на суму авансового внеску з податку на виведений капітал.

7.4. Для цілей цього пункту загальна вартість основних засобів визначається як залишкова вартість основних засобів станом на 31 грудня попереднього звітного року за даними фінансової звітності платника податку.

7.5. У разі якщо загальна сума фактично сплаченого податку на виведений капітал та авансових внесків з податку на виведений капітал перевищить планову суму надходжень з цього податку на відповідний рік, передбачену законом про бюджет, сума такого перевищення зараховується такими платниками податку в рахунок сплати авансових внесків з податку на виведений капітал у наступних звітних (податкових) періодах.

7.6. Починаючи із річного звітного (податкового) періоду, в якому розрахункова сума показників, визначених у підпунктах «а» – «г» підпункту 7.1

цього пункту перевищуватиме розраховану центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, суму податку на прибуток на відповідний звітний період, авансові внески з податку на виведений капітал сплачені платниками податку за попередні звітні періоди, зараховується такими платниками податку в рахунок сплати податку на виведений капітал, починаючи з такого звітного (податкового) періоду до повного погашення без обмеження граничної кількості податкових періодів»;

3) в абзаці третьому пункту 54 підрозділу 10 слова «та/або юридичних осіб резидентів України» виключити.

II. Прикінцеві положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2021 року, крім підпункту 2 пункту 29 (щодо доповнення розділу XX новим підрозділом 4¹) розділу I цього Закону та пункту 2 розділу II цього Закону, які набирають чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести до Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» від 16 січня 2020 року №466-IX такі зміни:

1) у пункті 14 розділу I щодо доповнення Податкового кодексу України статтею 39²:

у пункті 39².1:

в абзаці першому підпункту 39².1.1 слова «або юридичної особи – резидента України» виключити;

у підпункті 39².1.2:

абзац перший викласти в такій редакції:

«39².1.2. З урахуванням положень цієї статті контролюючою особою є фізична особа – резидент України, що є прямим або опосередкованим власником (контролером) контрольованої іноземної компанії»;

в абзаці другому слова «або юридична особа – резидент України» виключити;

абзац шостий виключити;

в абзаці першому підпункту 39².1.3 слова «або юридичній» виключити;

у підпункті 39².1.4:

в абзаці першому слова «або юридичною» та «або юридичній» виключити;

в абзаці другому слова «або юридичній» виключити;

в абзаці третьому слова «або юридичної» виключити;

у пункті 39².2:

в абзаці другому підпункту 39².2.1 слова «або юридична» та «та/або юридичними» виключити;

у підпункті 39².2.2:

в абзаці першому:

у першому реченні слова «(податку на прибуток підприємств)» та «(юридична)» виключити;

друге речення викласти в такій редакції: «Зазначена частина прибутку контрольованої іноземної компанії включається до складу загального річного оподатковуваного доходу контролюючої особи в порядку, визначеному пунктом 170.13 статті 170 цього Кодексу»;

абзаци другий та третій виключити;

у пункті 39².4:

у підпункті 39².4.1:

в абзаці першому слова «не є об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств» виключити;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«контрольована іноземна компанія фактично сплачує податок на прибуток підприємств (корпоративний податок) або його аналог за ефективною ставкою, що становить 15 відсотків або вище, або»;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«Для цілей цієї статті ефективна ставка податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналогу розраховується шляхом ділення суми витрат зі сплати податку на прибуток підприємств (корпоративного податку) або його аналогу на суму прибутку до оподаткування за даними фінансової звітності контрольованої іноземної компанії за відповідний календарний рік та множення на 100 відсотків»;

в абзаці першому підпункту 39².4.2 слова «не є об'єктом оподаткування податком на прибуток підприємств» виключити;

у пункті 39².5:

у підпункті 39².5.2:

в абзаці першому слова «або податкової декларації з податку на прибуток підприємств» виключити;

у другому реченні абзацу другого слова «або податкової декларації з податку на прибуток підприємств» та слова «або податковою декларацією з

податку на прибуток підприємств» виключити;

у підпункті 39².5.4:

в абзаці першому слова «або податкової декларації з податку на прибуток підприємств» виключити;

у другому реченні абзацу другого слова «об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств» та слова «або податкову декларацію з податку на прибуток підприємств» виключити;

у підпункті 39².5.5:

в абзаці першому слова «або юридична особа – резидент України» виключити;

в абзацах другому та четвертому слово «(юридичної)» виключити;

у підпункті 39².5.7:

в абзаці другому слова «(податковій декларації з податку на прибуток підприємств)» виключити;

в абзаці п'ятому слова «(податку на прибуток підприємств)» та слово «(юридична)» виключити;

у підпункті 39².6.3 пункту 39².6 слово «(юридичною)» виключити;

2) у пункті 32 розділу I щодо внесення змін до пунктів 58.1 – 58.3 статті 58:

в абзаці третьому пункту 58.1, у підпункті 1 підпункту 58.1.1, в абзаці першому та четвертому підпункту 1 підпункту 58.1.2 пункту 58.1 та в абзаці третьому та восьмому пункту 58.2 слова «від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або» виключити;

3) у підпункті 3 пункту 51 розділу I щодо внесення змін до пунктів 86.7 і 86.8 статті 86:

в абзаці шостому підпункту 86.7.4 пункту 86.7 слова «від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток або» виключити;

4) у підпункті 1 пункту 59 розділу I щодо внесення змін до пункту 102.1 статті 102:

в абзаці першому пункту 102.1 слова та цифри «звіту про використання доходів (прибутків) неприбуткової організації, визначеної пунктом 133.4 статті 133 цього Кодексу» замінити словами та цифрами «звіту про використання доходів (коштів та/або майна) неприбуткової організації, визначеної пунктом 64.8 статті 64 цього Кодексу»;

5) у підпункті 1 пункту 84 розділу I зміни щодо доповнення пункту 133.1 статті 133 підпунктом 133.1.5 виключити;

6) у пункті 85 розділу I зміни щодо доповнення пункту 134.1 статті 134 підпунктом 134.1.7 виключити;

7) підпункти 2 та 3 пункту 87 розділу I виключити;

8) у пункті 90 розділу I:

підпункт 1 виключити;

у підпункті 2 зміни до пункту 140.2 статті 140 та пункт 140.4.2 пункту 140.4 статті 140 виключити;

9) у підпункті 5 пункту 98 розділу I щодо доповнення статті 170 пунктами 170.13 і 170.13¹:

у підпункті 170.13.3:

у абзаці другому слова «і підлягає оподаткуванню» виключити;

абзаци третій та четвертий виключити;

10) у пункті 145 розділу I:

абзац другий підпункту 1 виключити;

підпункт 3 виключити;

11) в абзаці третьому пункту 1 розділу II слова та цифри «підпункту 133.1.5 пункту 133.1 статті 133, підпункту 134.1.7 пункту 134.1 статті 134, підпунктів «в» – «д» пункту 137.5, пункту 137.9 статті 137, пунктів 140.1, 140.2 статті 140, підпункту 140.4.2 пункту 140.4 статті 140» та «підпункту 1 пункту 297.1, пункту 297.6 статті 297» виключити.

3. Кабінету Міністрів України:

а) під час підготовки проектів закону про Державний бюджет України на 2021 рік та наступні роки враховувати запровадження з 1 січня 2021 року податку на виведений капітал, забезпечуючи дотримання визначеного Кабінетом Міністрів України у стратегії управління державним боргом рівня граничного обсягу дефіциту Державного бюджету України на відповідний рік, зокрема, шляхом упровадження заходів з економії витрат, реалізація яких узгоджується з пріоритетними напрямками державної політики;

б) у тримісячний строк із дня набрання чинності цим Законом, але не пізніше 1 листопада 2020 року:

прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради України

Д. Разумков

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Дирдін Максим Євгенович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000036C92E00921D8200
Дійсний до: 10.03.2022 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 333д9/1-2020/90928 від 30.06.2020

125520